

نائب ایرانی حضرت ولی عصر(عج)

«حسین بن روح نوبختی» که اصلیتی ایرانی داشت، به خاطر ویژگی‌های منحصر به فرد اخلاقی و ایمانی ردای نیابت خاص امام زمان(عج) را پوشید. مزار این نایب خاص حضرت ولی عصر(عج) اکنون در بغداد زیارتگاه عاشقان و دلدادگان مهدوی است.

«حسین بن روح نوبختی» که اصلیتی ایرانی داشت، به خاطر ویژگی‌های منحصر به فرد اخلاقی و ایمانی ردای نیابت خاص امام زمان(عج) را پوشید. مزار این نایب خاص حضرت ولی عصر(عج) اکنون در بغداد زیارتگاه عاشقان و دلدادگان مهدوی است.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، هجدهم شعبان سال 326 هجری قمری نایب سوم حضرت ولی عصر(عج) به دیار باقی شتافت، حسین بن روح ملقب به نوبختی از خاندان ایرانی که مدت 21 سال نیابت خاص امام زمان(عج) را بر عهده داشت در شهر بغداد دیده از دنیا فروبست و مزار نورانی‌اش هم‌اکنون در بازار شورجه در سوق العطارین قرار دارد.

حسین بن روح از اصحاب امام عسکری(ع) بوده است، بر حسب منابع تاریخی، تبار حسین بن روح از خاندان ایرانی، نژاد آل نوبخت سرچشمه می‌گیرد و نوبخت جد اعلای این خاندان است، طایفه نوبخت از علما و متکلمان و منجمان که همگی پیرو مکتب اهل بیت عصمت و طهارت بوده‌اند، جد اعلای آنان نوبخت و زرتشتی بوده و در عهد منصور دوانیقی عباسی از زرتشتی به اسلام روی آورد و مسلمان شد و ساکن بغداد شدند.

*ماجرای به نیابت رسیدن حسین بن روح نوبختی

ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی سومین نایب خاص حضرت بقیه الله(عج) بود که از معتمدان نایب دوم محمد بن عثمان بن سعید عمری و از نزدیکان وی در بغداد به شمار می‌رفت.

نایب دوم با ارجاع مراجعان به حسین بن روح نوبختی زمینه جانشینی وی را فراهم آورد و در واپسین روزهای حیات به دستور حضرت ولی عصر(عج) او را به عنوان جانشین خود معرفی کرد، پس از آنان شیعیان برای تحویل اموال به وی مراجعه می‌کردند.

هنگامی که شیعیان دیدند دومین نایب امام عصر(عج) او را امین می‌شناسد و به او اعتماد می‌کند و به فضیلت و دینداری او گواهی می‌دهد و او را شایسته وکالت خویش می‌نگرد، به تدریج اعتماد همگی به او فزونی یافت و مورد توجه همگان قرار گرفت.

او شخصیت والایی بود که به خردمندی و فرزاندگی و رشد فکری و دینی شهرت به سزایی داشت و موافق و مخالف بر این واقعیت گواهی می‌دهد تا جایی که اهل سنت نیز او را تکریم و احترام می‌کردند.

در روزهای آخر حیات دومین نایب امام عصر(عج) محمد بن عثمان فرمانی از جانب امام زمان(عج) دریافت کردند که به موجب آن، محمد بن عثمان دستور یافت تا «حسین بن روح» را به جای خویش معرفی کند، به همین منظور بزرگان شیعه را گردهم جمع کرد و گفت: اگر من از دنیا رفتم حسین بن روح جانشین من است، چرا که دستور یافته‌ام او را به جای خویش برگزینم، از این رو در زندگی خود به او مراجعه کنید و در کارها به او اعتماد ورزید.

حسین بن روح در دوران سفارتش نمایندگانی در کشورهای مختلف داشت که از طریق آن‌ها وظایفش را انجام می‌داد، تنها در شعر بغداد 10 وکیل داشت که هر کدام از رجال برجسته زمان خودشان بوده‌اند.

درباره کرامتی از حسین بن روح نوبختی، ابوعلی بغدادی نقل می‌کند که زنی را در بغداد دیدم که از کسی پرسید: وکیل امام زمان کیست؟ یکی از اهالی قم به وی گفت: ابوالقاسم حسین بن روح! و به من اشاره کرد که این مرد او را می‌شناسد.

به همراه زن خدمت حسین بن روح رسیدیم. زن پرسید: ای شیخ! چه چیزی نزد من است؟ حسین بن روح گفت: آنچه با تو است به دجله بینداز و آن‌گاه بازگرد تا بگویم. زن رفت و آنچه با خود آورده بود، به دجله انداخت. سپس نزد حسین بن روح

بازگشت. حسین بن کنیزش گفت: صندوقچه را بیاور، سپس به آن زن گفت: این همان صندوقچه‌ای است که نزد تو بود و به دجله انداختی. اکنون بگویم در آن چیست یا خود می‌گویی؟

زن گفت: شما بفرمایید! حسین بن روح گفت: یک جفت خلخال طلا و حلقه بزرگی است که گوهری در آن است، همچنین دو حلقه کوچک است که هر کدام یک دانه گوهر است و دو انگشتر فیروزه و یک انگشتر عقیق است، آنچه در صندوقچه بود، همان بود که حسین بن روح گفته بود، بدون کم و کاست.

سپس در صندوقچه را باز کرد و آنچه در آن بود به من نشان داد، زن نیز نگاهی به من کرد و گفت: درست همان چیزهایی است که من آورده بودم و به دجله انداختم. (بحارالانوار، ج 51، ص 342)